

Publicerad 2008-01-30 13:35 av söötsnö
vissa ögonblick glömmmer man aldrig
nu är det min tur att säga att jag älskar dig

vi hade just
skrapat bort den sista
nervositeten från våra läppar
det var fredag
och måndag hade redan etsat
sig fast i tanken
men nu var det helg
den skulle bli kul
det blev fest
du och jag var 17 mil hemifrån
konstigt
jag fann tryggheten här
bland okända muppar
och dansande galningar

jag vet inte när du kom
men jag minns
att du inte
var ensam
någon höll din hand
hon kysste dig
ni var så förälskade och jag
var så avundsjuk
hon berättade
att du var underbar
om tavlan han hade målat
och gett dig
på eran 1-års dag
hon pratade bara godsaker
läpparna slutade aldrig röra på sig
jag önskar
att det var alkoholens fel
jag såg på dig
du satt lutad mot elementet
på golvet helt ensam
med en öl i handen

du var sur
hon dansade

min cider var slut
jag var missnöjd
sista klunken försvann
och jag satte mig framför datorn
jag tänkte på kärlek
inte bara på rosor
och kyssar när ditt ansikte
dök upp
brevid mig
du tog en stol
gjorde mig sällskap
du visade dina målningar
jag var helt stum
otroligt tänkte jag
hon dansade
du satt vid mig

någon månad senare
skrev du till mig
ni hade valt olika vägar
du och hon
det perfekta paret

du frågade om jag ville
hälsa på nångång när jag
hade vägarna förbi
jag svarade ja

en gång
blev några till

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren söötsnö med Poeter.se id #19288 innehar upphovsrätten